

Bilag 5.**Arbejdsløshedsunderstøttelse m. m. i andre Lande.**

Sverige. Der findes ikke i Sverige nogen Lovgivning om Arbejdsløshedsforsikring. Derimod har det offentlige siden Verdenskrigens Udbrud traadt hjælpende til dels ved Ydelse af kontant Understøttelse, dels ved Igangsættelse af Arbejde. Endvidere har Fagforeningerne en rent privat Forsikring uden offentlige Tilskud.

Det har været et Hovedprincip i svensk Arbejdsløshedspolitik at bevare de arbejdsløses lokale og faglige Bevægelighed; endvidere har man, hvor det var muligt, ladet Nødhjælpsarbejde gaa forud for Understøttelse.

Der er i Aarene 1914—23 i større Udstrækning givet Understøttelse til arbejdsløse. Siden 1923 er der kun rent undtagelsesvis givet Statstilskud hertil. De nærmere Regler om Understøttelsen findes i kgl. Kundgørelse af 7. Juli 1922. Initiativet til at give Understøttelse tages af den paagældende Kommune, og der kræves Samtykke fra Arbejdsløshedskommissionen. Foruden denne Kommission findes Länshjælpekomitéer og kommunale Hjælpekomitéer. I Kommuner, hvor der kan ydes kontant Arbejdsløsheds-hjælp, træffer sidstnævnte Komitéer Afgørelse om Ydelse af saadan Hjælp under Hensyn til Behov. Understøttelsens Størrelse veksler under Hensyn til Lønnen ved Nødhjælpsarbejde, for Ægtepar mellem 3,00 Kr. og 1,50 Kr., for enlige Voksne mellem 2,00 Kr. og 1,00 Kr. Til unge mellem 15 og 18 Aar kan højst gives 1,20 Kr. Endelig er der Børnetillæg paa højst 0,60 Kr. Udgifterne dækkes sædvanlig halvt af Staten, halvt af Kommunerne; men øvrigt er der en Adgang for Kommunerne til at give Understøttelse uden Statsbidrag.

Nødhjælpsarbejderne paabegyndtes i 1916, men naaede det største Omfang i 1921—22. Det har navnlig været Skovarbejde, Vejarbejde, Jernbanearbejde og diverse kommunale Jordarbejder. Foruden statslige Nødhjælpsarbejder har man saakaldte »statskommunale« Nødhjælpsarbejder, d. v. s. kommunale Arbejder, hvorved en Kommune faar et Tilskud fra Staten svarende til den Understøttelse, der kunde være givet. Ved et Cirkulære af 22. December 1926 har Arbejdsløshedskommissionen fastsat Lønnen ved Nødhjælpsarbejder — der skal være lavere end den lokale Løn for alm. Arbejdsmandsarbejde — til 3,45—6,10 Kr. Hertil kommer Stedtillæg, fri Bolig, Lægehjælp m. m.

I December Maaned 1926 var der beskæftiget 2 576 Mand ved statslige Nødhjælpsarbejder, 683 Mand ved kommunale Arbejder med Statstilskud, 2 008 Mand ved kommunale Arbejder uden Statstilskud, medens der i 23 Kommuner gaves kommunal Understøttelse uden Statstilskud til 1 854 Personer. Ialt blev der givet Hjælp til 28,8 pCt. af dem, der søgte Hjælp. Fagforeningernes Arbejdsløshedsprocent var ved Maanedens Begyndelse 12,9.

Kommunernes Udgifter til Arbejdsløsheds-hjælp udgjorde i 1924 og 1925 1,3 og 1,3 Mill. Kr., Statens Udgifter 4,6 og 4,4 Mill. Kr. I 1926 havde Staten en samlet Udgift til Arbejdsløshedsens Bekæmpelse paa 5,0 Mill. Kr. overvejende til Nødhjælpsarbejde.

I Aarene 1914—24 var Statens Udgifter til Arbejdsløshedsens Bekæmpelse ialt ca. 155 Mill. Kr., hvoraf 100 Mill. Kr. til Nødhjælpsarbejder, 15 Mill. Kr. til Statsbestillinger og 21 Mill. Kr. til kommunale Understøttelser.

Der er i Begyndelsen af 1926 udarbejdet et Regeringsforslag om Indførelse af Forsikring (jfr. herom Socialt Tidsskrift 1926, S. 148).

Norge. Den første Lov om Tilskud til Arbejdsløsheds-kasser blev givet i 1906. Den nugældende Lov er af 6. August 1915 med Tillægslove af 1918, 1921 og 1922.

Der gives efter denne Lov til anerkendte Arbejdsløsheds-kasser et Tilskud svarende til $\frac{1}{2}$ af de udbetalte Understøttelser. Af dette Tilskud skal Kommunerne refundere Staten $\frac{2}{3}$; men Kravet herpaa kan dog helt eller delvis frafalde i Kommuner med stor Arbejdsløshed.

Der findes nu 18 Kasser med ca. 40 000 Medlemmer.